

Kız ve Küçük At

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük At

Aysel Banu YAVUZAL

Lily çakıllı yoldan ahıra doğru seke seke yürüdü, yeşil lastik çizmeleri her adımda çıtırdadı. Sabah güneşi gök mavisi tulumunu ısıttı ve cebindeki sarı papatya yaması parlıyor gibiydi. Atlar için küçük bir torba havuç taşıyordu. Bugün ahırda yardım ettiği ilk gündü ve kalbi heyecanla dolup taşıyordu.

Ahırın içinde uzun boylu Marta, Lily'yi kocaman bir gülümsemeyle karşıladı. Gümüş bukleleri hasır şapkasının altından görünüyordu ve güçlü elleri saman ile deri kokuyordu. "Sen Lily olmalısın," dedi. "Ben Marta. Atları sevdiğini duydum." Lily o kadar hızlı başını salladı ki mavi kurdelesini zıpladı. "Severim! Her şeyden çok!"

Marta, Lily'yi sıra sıra bölmelerin önünden geçirdi ve en sondukiinde durdular. Orada küçük, benekli gri bir midilli duruyordu; başı aşağıdaydı ve sırtı hafifçe sallanıyordu. Dağınık beyaz yelesi koyu, yumuşak gözlerinin üzerine düşüyordu ve üzerindeki küçük pirinç etiketli kırmızı yular onun adını söylüyordu: Pepper. "O yaşlı," dedi Marta yumuşak bir sesle, "ve fazladan özene ihtiyacı var."

Lily yaklaştı ve Pepper yavaşça başını kaldırdı. Tutuk bacakları yer değiştirdi ama gözleri sakindi ve güven doluydu. "Merhaba, Pepper," diye fısıldadı Lily. "Ben Lily. Sana bir havuç getirdim." Yaşlı midilli elini kokladı ve havucu yumuşak, dikkatli dudaklarıyla aldı. Marta gülümsedi. "Seni şimdiden sevdi. Yaşlı atlar iyi kalpleri tanır."

Tam o sırada ahır görevlisi Ben yanlarına geldi; kızıl saçları gri bir berenin altına sokulmuştu. Lily'ye bir kova dolusu alet gösterdi: yumuşak bir fırça, bir kaşığı ve temiz bir bez. "Buradaki yaşlı Pepper nazık bir bakım ister," dedi Ben dostça, hafif yamuk bir gülümsemeyle. "Tüyleri kaşınır ve tutuk bacakları güzel bir fırçalamayı sever. Nasıl yapıldığını öğrenmek ister misin?"

Marta, Lily'ye bir kaşığı verdi ve onu küçük daireler çizerek nasıl kullanacağını gösterdi. "Boynundan başla, seni görebileceği yerden," dedi. Lily, Pepper'ın benekli gri tüylerini nazikçe fırçaladı. Toz ve dökülen tüyler uçtu ve Pepper derin, mutlu bir iç çekti. "Bunu sevdi!" diye kıkırdadı Lily. "Tüyleri şimdiden daha sıcak."

Sırada yumuşak fırça vardı; Pepper'ın sırtında ve yanlarında kayıp gidiyordu. Ben açıkladı: "Yaşlı atlar gençler gibi tozun içinde yuvarlanamaz, bu yüzden fırçalamak onların temiz ve rahat kalmasına yardım eder." Lily yavaşça çalıştı, Pepper'ın sallanan sırtının çevresinde dikkatliydi. Küçük at gözlerini kapattı ve fırçaya doğru eğildi. "Harika gidiyorsun," diye cesaret verdi Marta. "Sana güveniyor."

Pepper'ın dağınık yelesi düğümlenmişti, bu yüzden Lily onu parmaklarıyla açtı. Çalışırken onunla yumuşak bir sesle konuştu. "İyi bir oğlansın, Pepper. Ne kadar yakışıklı bir midilli." Kulakları onun sesine doğru kıpırdadı ve omzuna nazikçe burnunu dayadı. Marta başını salladı. "Yumuşak bir sesle konuşmak kendini güvende hissetmesine yardım eder. Sende nazik bir hâl var, Lily."

Ben, Lily'ye Pepper'ın kırmızı yularını nasıl temizleyeceğini ve küçük pirinç etiketi nasıl parlatacağını gösterdi. "Temiz bir yular derisini mutlu eder," dedi. Lily etiketi parlayana kadar ovdu. "İşte," dedi Pepper'a. "Artık herkes adını görebilir." Yaşlı midilli koyu gözlerini kırptı ve onun koluna dudağını değdirdi. Lily güldü. "Bu gıdıklıyor!"

Marta, Pepper'ın burnunu silmek için yumuşak bir bez ve ılık su getirdi. "Yemek yerken beyaz burnu kirlenir," dedi. Lily nazikçe sildi ve Pepper hiç kıpırdamadan durdu. "Ne kadar sabırlı," dedi. "Çok alıştırması var," diye yanıtladı Marta. "Yaşlı hayvanlar bize sabrı öğretir, eğer izler ve dinlersek."

Bakımdan sonra Lily, Pepper'ı ayırdaki gneřli bir yere gtrd. Tutuk bacakları yavaşa hareket ediyordu ama huzurlu grnyordu. "Neden byle yryor?" diye sordu Lily. Ben yanına diz kt. "Eklemleri yařlı, bir dedeninki gibi. Bu yzden nazik egzersiz ve yumuřak yatak onun en iyi hissetmesine yardım eder." Lily anlayarak bařını salladı.

Lily, Pepper'ın su kovasının azaldığını fark etti ve onu taze, serin suyla doldurdu. "Buyur," dedi. Lily kovayı sabit tutarken Pepper suyunu içti. Marta ahır kapısından izliyordu. "Bakımın fırçalamaktan fazlası olduğunu öğreniyorsun," dedi. "O, istemeden önce neye ihtiyacı olduğunu fark etmektir." Lily gururla parladi.

Ondan sonra her gün Lily ahıra geldi. Huzurlu bir rutin oluşturdu: önce kaşığı, sonra yumuşak fırça, sonra yele ve kuyruk. Pepper onu bölmesinin kapısında bekliyordu, kulakları dikilmişti. "Ayak seslerini tanıyor," dedi Ben. "Kendini özel hissetmesini sağladın." Lily'nin kalbi sıcacık ve dolu hissetti.

Bir öğleden sonra Lily, Pepper'ın yanında ters çevrilmiş bir kovanın üstüne oturdu ve ona gününü anlattı. Yaşlı midilli beyaz burnunu omzunun yakınına dayadı ve dinledi. "Sen benim arkadaşımsın, Pepper," diye fısıldadı. "İster yaşlı ol ister olma, sen dünyanın en iyi küçük atısın." Pepper mutlu bir iç çekti, sanki her kelimeyi anlamış gibi.

Marta iki elma getirdi, biri Lily için biri Pepper için. "Bana bir şey öğrettin," dedi Marta. "Pepper'a bakışını izlemek bana bu işi neden sevdiğimi hatırlatıyor. Şefkat, yaşlı kemikleri yeniden genç hissettirir." Lily aralıklı dişleriyle gülümsedi. "O da beni mutlu ediyor. Onunla ilgilenmek günümün en sevdiğim kısmı."

Güneş batarken Lily, Pepper'ı son bir kez nazıkçe okşadı. "Yarın görüşürüz, arkadaşım," dedi. Pepper yumuşak bir kişneme sesi çıkardı ve eline burnunu dayadı. Lily saçında saman, kalbinde neşeyle eve yürüdü. Yaşlı hayvanların fazladan şefkati hak ettiğini ve küçük bir atla ilgilenmenin ona sonsuza dek saklayacağı bir dostluk kazandırdığını öğrenmişti.